U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **G. M. G.,** zastoupená JUDr. Janou Piskovskou, advokátkou se sídlem Opava, Olomoucká 48, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence Opava,** se sídlem Opava, Krnovská 68, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2011, č. j. 22 A 129/2011 - 4,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna a náhrada hotových výdajů advokátky JUDr. Jany Piskovské **se určuje** částkou 5760 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta její žaloba ze dne 16. 6. 2011 proti rozhodnutí žalované o neposkytnutí informace o zdravotním stavu stěžovatelky.

Podáním ze dne 26. 11. 2012 vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost v celém rozsahu zpět a navrhla, aby řízení bylo zastaveno.

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jak dále stanoví § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Nejvyšší správní soud uvádí, že projev vůle stěžovatelky, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný, určitý a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Nejvyšší

správní soud proto s ohledem na výše uvedené a v souladu s § 120 s. ř. s. a § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

Ustanovené zástupkyni stěžovatelky náleží odměna za dva úkony právní služby po 2100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a dále dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože je ustanovená zástupkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně z přidané hodnoty vypočtená dle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 960 Kč. Ustanovené zástupkyni se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 5760 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese podle § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. prosince 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu